

Utmarksnemnda 20.02.2013

Møtested : Møterom 3. etasje, Herredshuset

Dato : 20.02.2013

Tid : 09:00

Sakliste	
Saksnr	Sakstittel
PS 1/13	Motorferdsel i utmark - Utkjøring av jervebås - Simon Landfald
PS 2/13	Søknad om tilskudd for dekning av utgifter i forbindelse med Naturdatas Viltkonferanse
PS 3/13	Leiekjørere og oppkjøring av skiløyper i Verdal kommune
PS 4/13	Oppkjøring av etablert løypenett i Vera
PS 5/13	Evaluering av bestandsplaner for hjortevilt 2009-12 - Nedre og Øvre Verdal
PS 6/13	Revidering av forvaltningsplan for store rovdyr i region 6
PS 7/13	Motorferdsel i utmark - Kværner Verdal AS

Motorferdsel i utmark - Utkjøring av jervebås - Simon Landfald

Saksbehandler: Trond Rian E-post: trond.rian@innherred-samkommune.no Tlf.: 74048552	Arkivref: 2013/304 - /K01
--	-------------------------------------

Saksordfører: (Ingen)

Utvalg	Møtedato	Saksnr.
Utmarksnemnda i Verdal kommune	20.02.2013	

Rådmannens forslag til vedtak:

Det gis tillatelse for Simon Landfald til inntransport av jervebås til Snusvola, med utgangspunkt Julneset. Samt returtransport av jervebås rundt 15.2 i forbindelse med lisensperiodens avslutning.

Søker bes merke seg at slike tillatelser bør søkes på i god tid for senere anledninger.

Vedlegg:

Ingen

Andre saksdokumenter (ikke vedlagt):

Søknad pr epost datert 15.1

Saksopplysninger:

Simon Landfald søkte 15.1.13 om å få kjøre ut jervebås til nordre del av Snusvola, med utgangspunkt Julneset. Tillatelse foreligger fra Fylkesmannen og grunneier.

Kort periode for jervjakt og sen søknad gjorde at saken ble behandlet som fjernsak, og vedtaket (enstemmig positivt) ble kun skrevet som svar på e-post (17.1.13) og ikke i saksbehandlingsform. Dette er derfor bare en formalisering/protokollføring av saken.

Det ble påpekt fra vår side i e-post at slike tillatelser kan/bør klargjøres tidlig på høsten, og evt også påsøkes for flere år om stedet skal brukes videre.

Vurdering:

Det er åpnet for utkjøring av jervebåser med snøscooter i rundskriv fra DN, men ikke tilsyn med snøscooter. Søker hadde ikke søkt om returtransport, noe som ble lagt inn i svaret 17.1.

**Søknad om tilskudd for dekning av utgifter i forbindelse med Naturdatas
Viltkonferanse**

Saksbehandler: Trond Rian E-post: trond.rian@innherred-samkommune.no Tlf.: 74048552	Arkivref: 2013/972 - /223
--	-------------------------------------

Saksordfører: (Ingen)

Utvalg	Møtedato	Saksnr.
Utmarksnemnda i Verdal kommune	20.02.2013	

Rådmannens forslag til vedtak:

Det innvilges 3900 kr i lokale viltfondsmidler til støtte i påsøkt konferansedeltakelse.

Vedlegg:

Ingen

Andre saksdokumenter (ikke vedlagt):

Søknad datert 26.11.12 med vedlegg.

Saksopplysninger:

Valdansvarlig Trond Nyberg for Nedre Verdal deltok på Naturdata's hjorteviltkonferanse 1 og 2.11 2012.

Det søkes om tilskudd for dekning av utgifter. Utgiftene er kr 3900 til konferansen (inkl overnatting) og kjøring egen bil i 148 km.

Nedre Verdal har 100 kr pr fellingstillatelse til administrasjon, og dekke skal dekke drifting, møtevirksomhet mv og gir små rom for ekstra kompetansetiltak.

Vurdering:

Kompetanseoppbygging er viktig, og det arbeides godt i de to valdene i Verdal. Selve kurskostnaden bør kunne dekkes, mens reisen bør dekkes av Nedre Verdal.

Den viktigste inntektskilden til lokalt viltfond er dessuten lokale fellingsavgifter for elg og hjort.

Leiekjørere og oppkjøring av skiløyper i Verdal kommune

Saksbehandler: Trond Rian E-post: trond.rian@innherred-samkommune.no Tlf.: 74048552	Arkivref: 2013/961 - /
--	----------------------------------

Saksordfører: (Ingen)

Utvalg	Møtedato	Saksnr.
Utmarksnemnda i Verdal kommune	20.02.2013	

Rådmannens forslag til vedtak:

Verdal kommune gir med dette de til enhver tid fungerende leiekjørere i kommunen tillatelse til oppkjøring av skiløyper jfr § 3 e i Forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag. Løypene skal være etablerte/godkjente traseer.

Vedtaket gjøres med hjemmel i § 6 i Forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag.

Vedlegg:

Ingen

Andre saksdokumenter (ikke vedlagt):

Ingen

Saksopplysninger:

Når det gjelder oppkjøring av skiløyper i Verdal gjøres dette av leiekjørere i hovedsak i Vera (fastboende) og i Sandvika (i stor grad Røde kors hjelpekorps dels andre leiekjørere). Dette har blitt praktisert siden 1980-tallet slik en forstår det. Øvrige løyper kjøres opp av i første rekke idrettslag, men stedvis kan det være bistand fra leiekjørere.

Saken berører § 3 Forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag, og i dette tilfelle pkt :

- e) opparbeiding og preparering av skiløyper og skibakker for allmennheten og for konkurranser, når det foretas av *kommuner*, hjelpekorps, idrettslag, turlag eller turistbedrifter

Kommunen har hatt den forståelse at i begrepet «kommuner» i Forskriftens § 3 e) inngår også den eller de som kommunen bemyndiger, jfr leiekjørere. Etter nærmere kontakt med Direktoratet for Naturforvaltning er det grunnlag for å tro at denne fortolkningen er feil. I så fall en feilfortolkning som nok praktiseres i flere kommuner. Verken loven eller tilhørende

rundskriv gir noen definisjon av hva forskriftsteksten legger i begrepet kommuner i § 3 e). Da løypeoppkjøring heller ikke er nevnt blant oppgavene som leiekjørere normalt skal kunne utføre i forskriftens § 5a, bør det fattes et eget § 6 vedtak for å lovliggjøre den langvarige praksisen i kommunen

Vurdering:

Uansett om skulle innvilge eller ikke søknader fra hytteforeninger til løypeoppkjøring så er det områder i kommunen (Vera, Innsvatnet) som fortsatt er avhengige av leiekjørere for at løyper skal bli oppkjørt.

Det trengs en lovliggjøring av dagens mer enn 30 årige praksis. Et slikt vedtak må gjøres i medhold av § 6 i Forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag.

Oppkjøring av etablert løypenett i Vera

Saksbehandler: Trond Rian E-post: trond.rian@innherred-samkommune.no Tlf.: 74048552	Arkivref: 2012/9046 - /K01
--	--------------------------------------

Saksordfører: (Ingen)

Utvalg	Møtedato	Saksnr.
Utmarksnemnda i Verdal kommune		

Rådmannens forslag til vedtak:

Søknaden avslås da Nord Vera og Bringsåsen hytteforeninger i søknaden omtalt og omorganisert som Nord-Vera og Bringsåsen tur- og løypelag vurderes å ikke oppfylle intensjonen som turlag etter kravene etter § 3 e i Forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag. Kommunen vurderer det heller ikke aktuelt å gi tillatelse etter § 6 i samme forskrift.

For nærmere om begrunnelse av vedtaket vises det til vurderinger i saksframlegget.

Vedtaket kan påklages innen 3 uker iht forvaltningslovens regler. Klagen må rettes til kommunen.

Vedlegg:

Ingen

Andre saksdokumenter (ikke vedlagt):

Søknad 21.12.12 fra hytteeiere i Nord Vera og Bringsåsen.
Høringsuttalelse fra leiekjørerere i Vera 25.1.13

Saksopplysninger:

Det vises til søknad fra hytteeiere i Nord Vera og Bringsåsen i Vera datert 21.12:

«Opparbeiding og preparering av skiløypenett for allmennheten etter godkjent traseer, i og i nærheten av Nord-Vera og Bringsåsen hyttefelt i Vera (jfr forskriftens § 3 e). Vedtekter/stiftelsesdokument for foreningen "Nord-Vera og Bringsåsen tur- og løypelag" er vedlagt. Foreningen har et ikke-økonomisk formål og skal ikke drive næringsvirksomhet. Virksomheten skal baseres på frivillige bidrag fra hytteeierlag, hytteeiere og grunneiere. Løypenett etableres og prepareres etter tidligere godkjent og brukte traseer. Løypenett skal etableres og prepareres i perioden 1.1 – 15.4»

Dette er vedlagt grunneiertillatelse og stiftelsesdokument med vedtekter.

Fastboende i Vera er fra tidlig av i kommunen bemyndiget som leiekjørere. Siden er også Vera hytteservice etablert v/Stian Haugan, som fikk løyve av kommunen som leiekjører i 2012. Disse har kjørt opp løyper i Vera siden 1980-tallet (evt tidligere).

Søknaden fra hytteeierne vil kunne påvirke virksomheten og næringsgrunnlaget til leiekjørerne i betydelig grad, og søknaden ble derfor sendt til aktuelle leiekjørere i Vera, som skriver følgende i sitt brev datert 25.1:

Vi viser til søknad der Nord-Vera og Bringsåsen tur- og løypelag, søker om snøscooter løyper for å kjøre opp løyper i området.

Pr. i dag er det stor kapasitet på de løyvene som allerede er i Vera.

Vi synes at flere løyper tar unna næringsgrunnlag for oss som driver med transport og løypekjøring i Vera.

Vi synes det er positivt at de danner et løype og turlag, men vi mener at etablerte kjørere bør få beholde næringsgrunnlaget.

Vi vet ikke grunnlaget for hvorfor de vil kjøre selv, men er det kostnad, så er det flere ting som kan redusere kostnaden på kjøring. Bla. Kvalitet og mengde.

Vera hytteservice har i dag en fast ansatt, og inngått samarbeidsavtaler med alle løyvehavere i Vera.

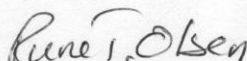
Derfor ser vi ingen grunn for at flere løyper skal tildeles i området.

En av intensjonene til Vera hytteservice er næringsutvikling i Vera.

Vi mener derfor at Verdal kommune ikke bør gi løyve til løpe- og turlaget.

Mvh

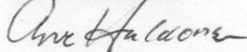

Stian Haugan
Vera hytteservice

Rune Olsen

Stig Jønsson

Arve Haldorsen

Vurdering:

Saken berører § 3 Forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag, og i dette tilfelle pkt e)

- e) opparbeiding og preparering av skiløyper og skibakker for allmennheten og for konkurranser, når det foretas av *kommuner*, hjelpekorps, idrettslag, *turlag* eller turistbedrifter

Etablerte godkjente skiløyper kan kjøres opp av instanser nevnt i pkt e) uten søknad. Turlag er i denne forbindelse ikke å betrakte hytteforeninger o.l. Det at man i denne forbindelse danner en «søsterorganisasjon» som kaller seg tur og løypelag med tilhørende vedtekter vurderes å neppe være i tråd med § 3 e's intensjon, men mer en konstruksjon som ikke overskygger at det er hytteforeningen som står bak initiativet. Et initiativ som uansett er helt legitimt.

Foreningen Nord Vera og Bringsåsen tur og løypelag vurderes ikke å kunne hjemle tillatelse direkte iht § 3e og saken må derfor behandles etter § 6 i Forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag. Det kreves politisk behandling etter § 6.

Kapasitet. Etter etableringen av Vera hytteservice vurderer kommunen det slik at kapasiteten for å kunne ta slike oppdrag er stor nok i Vera, og denne type kjøring har gjennom mer enn 30 år vært ivaretatt av fastboende leiekjørere i Vera.

Om leiekjørere. Når det gjelder oppkjøring av skiløyper i Verdal gjøres dette av leiekjørere i hovedsak i Vera (fastboende) og i Sandvika (i stor grad Røde kors hjelpekorps dels andre leiekjørere). Dette har blitt praktisert siden 1980-tallet. Øvrige løyper kjøres opp av i første rekke idrettslag, men stedvis kan det være bistand fra leiekjørere.

Kommunen har hatt den forståelse at i begrepet «kommuner» i § 3e inngår også den eller de som kommunen bemyndiger jfr leiekjørere. Etter nærmere kontakt med Direktoratet for Naturforvaltning i denne saken er det grunnlag for å tro at denne fortolkningen er feil. I så fall en feilfortolkning som trolig foreligger i flere kommuner. Verken loven eller tilhørende rundskriv gir noen definisjon av hva forskriftsteksten legger i begrepet kommuner i § 3 e). Da løypeoppkjøring heller ikke er nevnt blant oppgavene som leiekjører normalt skal kunne utføre i forskriftens § 5a, bør det fattes et eget § 6 vedtak for å lovliggjøre den langvarige praksisen i kommunen. Dette er nødvendig uavhengig av hvilket vedtak en fatter i denne saken – for å stadfeste en mer enn 30 årig praksis, og dette fremmes som egen sak.

Kommunene er gjennom lovverket oppfordret til å etablere gode leiekjørerordninger, slik kapasitet er utbygget. Departementets rundskriv T-1/96 pkt 7.3.1 sier bl.a. følgende leiekjørere: «Det er ønskelig med en viss kontinuitet i det næringsgrunnlag leiekjøring kan gi. Den næringsmessige betydning for den enkelte er det relevant å legge vekt på. «

Når det gjelder Vera som samfunn er det grunn til å legge spesiell vekt på næring og bosetting.

Konsekvenser. Det er grunn til å anta at flere hyttefelt i Vera og ved Innsvatnet vil ønske å gjøre dette selv. Det finnes hytteeiere som kan tenke seg å utføre dette med kun drivstoffutgift som kostnadsdekning. Det vil være vanskelig ut fra likebehandlingsprinsippet å argumentere mot at andre hyttefelt skal få tilsvarende ordninger. Spredningseffekten antas å være stor, noe som betyr at løypeoppkjøring på sikt vil falle ut av næringsgrunnlaget for leiekjørere i Vera – jfr andre løyper i Vera. Det er også et betydelig løypenett ved Innsvatnet, og oppkjøring av skiløyper er i hovedsak utført av Røde kors. Tilgangen til slik oppkjøring representerer et nyttig treningsselement for hjelpekorpsset.

I forhold til kontroll med kjøring vurderes det å være en bedre løsning at oppkjøring av løyper gjøres av instanser som ikke har egne transportbehov i samme område. Det blir færre gråsoner, lettere kontrollerbart og mindre fare for misbruk.

Uansett er dette i høy grad en sak hvor det politiske skjønnet blir utslagsgivende, og tillatelse eller avslag etter § 6 vil være betinget av hvordan man venter hytteforeningens ønske, som må antas å være å spare penger på løypeoppkjøring mot ønsket om tilleggsnæring for fastboende i Vera. Et utfall må påregnes å være premissgivende for tilsvarende saker i henholdsvis Vera og Sandvika.

Evaluering av bestandsplaner for hjortevilt 2009-12 - Nedre og Øvre Verdal

Saksbehandler: Trond Rian E-post: trond.rian@innherred-samkommune.no Tlf.: 74048552	Arkivref: 2013/771 - /K47
--	-------------------------------------

Saksordfører: (Ingen)

Utvalg	Møtedato	Saksnr.
Utmarksnemnda i Verdal kommune	20.02.2013	

Rådmannens forslag til vedtak:

Både Nedre og Øvre Verdal vald har gjennomført bestandsplaner for henholdsvis elg og elg/hjort som er imponerende med hensyn på måloppnåelse. Det er utvist svært kompetent hjorteviltforvaltning hos lokale rettighetshavere.

I forhold til senere søknader om nye bestandsplaner så skaper dette et tillitsvekkende fundament. I den forbindelse ber en Øvre Verdal vurdere nye prinsipper for organisering av hjortejakta, jfr kommentarer i saksframlegget, slik at samlet uttak kan økes i tråd med både valdets og kommunens målsettinger.

Vedlegg:

Rapport fra Nedre Verdal
Rapport fra Øvre Verdal

Andre saksdokumenter (ikke vedlagt):

Ingen

Saksopplysninger:

Kommunen ved utmarksnemnda har iht § 19 Forskrift om hjortevilt godkjent bestandsplaner i to elg/hjortevald i kommunen, og i denne forbindelse er det nå aktuelt å evaluere gjennomførte planer. Begge vald forventes å søke om nye planer før årets jakt.

Nedre Verdal har gjennomført 4 års bestandsplan for elg, Øvre Verdal har gjennomført bestandsplan for elg og hjort i samme periode.

Nedre Verdal har oppnådd slikt resultat i perioden:

År	2009	2010	2011	2012
Tildelt totalt	90	85	85	85
Felt Hannkalv	15	16	21	16
Felt Hokalv	16	11	15	10
Felt Hanndyr 1,5 år	12	16	10	12
Felt Hodyr 1,5 år	9	10	11	15
Felt Hanndyr Eldre	7	9	14	11
Felt Hodyr Eldre	8	6	10	12
Felt totalt	67	68	81	76
Fellingsprosent	74,4	80	95,3	89,4

Mål (2009 - 2012) og resultat (2009 - 2012) :

Eldre hanndyr (1 ½ år og eldre) : maks uttak 55 % av felte eldre dyr - oppnådd 54 %

Eldre kyr maks uttak 12 % - oppnådd 12 %

Kalv og ungdyr, minst 65 % uttak – oppnådd 74 %

Kalv, minst 35 % uttak, oppnådd 41 %

Skjev kjønnsfordeling (alt for mange hanndyr) i uttaket av 1 ½ årringer er ofte et problem. Dette inngår ikke i planen, men resultatet er 53 % hanndyr og 47 % hunndyr.

Øvre Verdal har følgende resultat for elg:

År	2009	2010	2011	2012
Tildelt totalt	158	158	158	158
Felt Hannkalv	38	28	41	31
Felt Hokalv	28	26	30	33
Felt Hanndyr 1,5 år	14	25	15	10
Felt Hodyr 1,5 år	9	12	18	21
Felt Hanndyr Eldre	33	40	32	24
Felt Hodyr Eldre	20	17	20	23
Felt totalt	142	148	156	142
Fellingsprosent	89,9	93,7	98,7	89,9

Mål for elg (2009 - 2012) og resultat (2009 - 2012) :

Eldre hanndyr (1 ½ år og eldre) : maks uttak 60 % av felte eldre dyr - oppnådd 58 %

Eldre kyr maks uttak 15 % - oppnådd 14 %

I tillegg – felling av eldre ku må ikke overstige 20 % det enkelte år – oppnådd.

Kalv og ungdyr, minst 65 % uttak – oppnådd 64 %

Kalv, minst 40 % uttak, oppnådd 43 %

Skjev kjønnsfordeling (alt for mange hanndyr) i uttaket av 1 ½ årringer er ofte et problem. Dette inngår ikke i planen, men resultatet er 52 % hanndyr og 48 % hunndyr.

For hjort er resultatet slik :

År	2009	2010	2011	2012
Tildelt totalt	40	40	40	40
Felt Hannkalv	4	5	3	3
Felt Hokalv	3	7	5	6
Felt Hanndyr 1,5 år	6	1	4	6
Felt Hodyr 1,5 år	0	5	4	1
Felt Hanndyr Eldre	13	11	4	7
Felt Hodyr Eldre	1	3	8	4
Felt totalt	27	32	28	27
Fellingsprosent	67,5	80	70	67,5

Mål for hjort (2009 - 2012) og resultat (2009 - 2012) :

Kalv og ungdyr, minst 40 % uttak – oppnådd 55 %

Kalv minst 30 % - oppnådd 32 %

Eldre hunndyr maks 20 % - oppnådd 14 %

Hanndyr 1 ½ år og eldre maks 65 % av felte eldre dyr - oppnådd 67 %

Vurdering:

En foreløpig evaluering – etter 3 år ble gjennomført som sak 8 og 9 /2012 i møte 13.6.12. Det var da bare små avvik, og alle disse er korrigerert ved gjennomføring av det siste året i bestandsplanen. For elg er begge bestandsplaner innfridd 100 % i forhold til målsettingene, noe som er imponerende. For hjort ble det pga litt ubalanse i hanndyravskytningen siste år ett avvik som ikke forelå etter 3.år i planen. Avviket må ansees som ubetydelig, og denne planen må derfor også betegnes om meget godt gjennomført hva angår fordeling på kjønn/alder i uttaket.

Omtrent all hjort som felles i kommunen blir felt i Øvre Verdal. Fellingsprosenten i planperioden er relativt svak (71 %). Valdet har selv ønsket å felle flere hjort, men har ikke oppnådd dette til tross for forlenget jakt til 23.12 i deler av bestandsplanperioden. Hjorten er en krevende art i forhold til skader i jord- og skogbruk, og det er indikasjoner på at stammen er i svak vekst. Det er viktig å komme i godt nok inngrep med dette.

Utmarksnemnda behandlet i sak 5/2012 mål for hjorteviltforvaltningen, og ønsket uttak av hjort de nærmeste årene ønskes hevet til et nivå mellom 30 – 50 dyr. Det betyr at fellingen i Øvre Verdal bør bli mer effektiv i neste planperiode. Etter rådmannens vurdering handler dette ikke først og fremst om forlenget jakt, men å øke fellingsuttaket når hjorten tidlig i jakta er tilgjengelig i større antall i jaktfelt nær kulturlandskapet.

Dette betyr en omfordeling internt mhp tildeling, noe som betyr at det må etableres nye samarbeidsrutiner og avtaler knyttet til rettferdig fordeling av jaktutbytte/jakt.

Revidering av forvaltningsplan for store rovdyr i region 6

Saksbehandler: Trond Rian E-post: trond.rian@innherred-samkommune.no Tlf.: 74048552	Arkivref: 2005/9370 - /K47
--	--------------------------------------

Saksordfører: (Ingen)

Utvalg	Møtedato	Saksnr.
Utmarksnemnda i Verdal kommune	20.02.2013	
Viltnemnda i Levanger kommune	Fjernsak	

Rådmannens forslag til vedtak:

Aksen Snåsa – Levanger har den største konsentrasjonen av sau på utmarksbeite i N-Trøndelag, med Verdal (10 433 i 2012) som den klart største saubeitekommunen i fylket. Skjækerfjell og Færen reinbeitedistrikt dekker samme akse. Konfliktpotensialet er derfor betydelig.

De foreslåtte endringer kan bidra til et bedre skille mellom prioriterte beiteområder og rovviltområder, for vår region bjørn.

Gevinsten vil kunne bli reduserte skader i vår region og generelt mer effektiv ressursbruk i forvaltningen av rovdyr. For en rovdyrart som bjørn må et kjerneområde nødvendigvis ta utgangspunkt i «binnefronten» og påvirkningen fra Sverige. Deler av Indre Namdal må med basis i dette være kjerneområde for bjørn. En bjørneforvaltning som baserer seg på byrdebelastning, dvs bjørn over et større område i N-Trøndelag er lite logisk i forhold til bjørnens biologi og innebærer større ressursbruk i både rovviltforvaltning og skadeutbetalinger.

Dette gir også bedre grunnlag for å differensiere mer mellom type skadeforebyggende tiltak i kjerneområde for bjørn og utenfor.

Kommunen har ikke merknader til de øvrige foreslåtte endringene.

Vedlegg:

Ingen

Andre saksdokumenter (ikke vedlagt):

Høringsutkast : www.fylkesmannen.no/nt

Høringsbrev datert 15.1.13 (store deler av teksten er gjengitt i saksframlegget)

Saksopplysninger:

Ved behandlingen av St.meld. nr. 15 (2003-2004) "Rovvilt i norsk natur" vedtok Stortinget å opprette åtte regionale rovviltnemnder. Region 6 består av fylkene Møre og Romsdal, Sør- og

Nord-Trøndelag. Rovviltnemnda i region seks består av medlemmer fra fylkene Nord-Trøndelag (2), Sør-Trøndelag (1) og Møre og Romsdal (1), samt to representanter fra Sametinget. Fylkesmannen i Nord-Trøndelag er sekretariat for nemnda.

Rovviltnemndene skal blant annet som en av sine hovedoppgaver å utarbeide en forvaltningsplan for å nå fastsatte bestandsmål samtidig som en sikrer forutsigbarhet for berørte parter, herunder landbruk, reindrift og utmarksbaserte næringer. Forvaltningsplanen bygger på de nasjonale målsettinger for de enkelte rovviltarter i regionen. Forvaltningsplanen inneholder konkrete retningslinjer for den geografiske arealdifferensieringen for regionen, og er nemndas grunnlag til å vurdere bruk av blant annet forebyggende og konfliktdempende tiltak.

Stortinget har vedtatt en reduksjon i bestandsmålet for bjørn. Det er pr. dags dato ikke vedtatt hvilke regioner reduksjonen i bestandsmålet for bjørn skal tas. Forslaget til revidert forvaltningsplan er utarbeidet med dagens bestandsmål på 4 årlige ynglinger av bjørn, men rovviltnemnda har sendt en henvendelse til Miljøverndepartementet der nemnda ber om å bli informert om når det kan forventes at MD vedtar hvilke regioner som blir berørt. Hvis det blir endringer i bestandsmålet for bjørn i region 6 før planen endelig godkjennes vil dette bli synliggjort i den endelige planen.

På grunn av skadesituasjonen i grenseområdene mellom Snåsa, Steinkjer og Verdal kommuner i praksis er et skadeområde, ønsker nemnda å redusere yngleområdet for bjørn i dette området. I dag er Roktdalen og Gaundalen i Snåsa en del av yngleområdet, mens områdene øst i Steinkjer og nord i Verdal (bl.a. Skjækerdalen) er utenfor yngleområdet. Dette betyr at et skadeområde har to forvaltningssoner. Nemnda ønsker at hele dette skadeområdet blir tatt ut av yngleområdet for bjørn og foreslår derfor å ta ut Roktdalen og Gaundalen i Snåsa kommune.

For jerv legges det frem to forskjellige alternative yngleområder. Det ene forslaget er tilnærmet det samme som dagens yngleområde, men med noen justeringer av grensen i Sør-Trøndelag for å få terrenget til å passe bedre med kartet. Det andre alternativet der tas Forollhogna ut av yngleområdet. Bakgrunnen for dette er at region 5 (Hedmark) har prioriterte beiteområder i sin del av Forollhogna, og for å unngå kunstige grenser mellom yngleområde/prioriterte beiteområder ønsker nemnda å sende også dette alternativet på høring. Yngleområdet for gaupe foreslås uendret.

Storingsforliket fra 2011 vedrørende norsk rovviltpolitikk slår i punkt 2.2.19 fast at soneinndelingen må forvaltes tydelige, ved at en skiller mellom prioriterte beiteområder og prioriterte rovviltområder. Samtidig slås det fast at det ikke skal være rovdyr som representerer et skadepotensial i prioriterte beiteområder for husdyr og kalvingsområde for tamrein. Prioriterte rovviltområder er i forvaltningsplanen for region 6 definert som yngleområder. Det er store overlappinger mellom yngleområdene og kalvingsområder for rein, spesielt i Nord-Trøndelag.

For region 6 hvor kalvingsområdene er i de samme områdene som rovdyrene, er forvaltning av rovdyr i kalvingsområdene derfor en stor og vanskelig utfordring. Reindriften drives over store områder og bortimot hele Nord-Trøndelag og store deler av Sør-Trøndelag er reindriftsområder. Dette er utfordrende når det skal prioriteres mellom beiteområder og kalvingsområder opp mot rovviltområder i en forvaltningsplan. Flere plasser vil det bli overlappende områder. For region 6 hvor det er overlapp mellom kalvingsområdene og yngleområdene foreslår derfor rovviltnemnda å nedfelle egne retningslinjer for forvaltning av rovdyr i kalvingsområdene.

Aksen Snåsa – Levanger har den største konsentrasjonen av sau på utmarksbeite i N-Trøndelag, med Verdal (10 433 i 2012) som den klart største saubeitekommunen i fylket. Skjækerfjell og Færen reinbeitedistrikt dekker samme akse. Konfliktpotensialet er derfor betydelig.

Vurdering:

Forslaget til rovviltnemnda innebærer et bedre skille mellom prioriterte beiteområder og rovviltområder, og i forhold til skader voldt av bjørn vil det på sikt kunne lede til redusert tap av beitedyr i Verdal og dels Levanger.

I Indre Namdal er det blitt færre beitedyr ikke minst grunnet langvarige rovdyrproblemer ,og med påvirkningen fra den svenske bjørnestammen er det klart at en ikke kan vedta seg bort fra at denne regionen vil ha den største bjørnetettheten. Konsekvensen av å ha et stort kjerneområde er at en i utkanten av det egentlige kjerneområdet må akseptere streifende unge hannbjørner som ofte innebærer store skadeproblem, uten at de innebærer noen reell mulighet for yngling jfr etablert «binnefront».

Noen skadeforebyggende tiltak er svært dyre, og det kan være at gjenværende beitebrukere i Indre Namdal i større grad trenger slike tiltak. En innsnevring av området vil gjøre slike grep mer kostnadseffektive da de kan fordeles på færre brukere.

Motorferdsel i utmark - Kværner Verdal AS

Saksbehandler: Trond Rian E-post: trond.rian@innherred-samkommune.no Tlf.: 74048552	Arkivref: 2013/1074 - /K01
--	--------------------------------------

Saksordfører: (Ingen)

Utvalg	Møtedato	Saksnr.
Utmarksnemnda i Verdal kommune	20.02.2013	

Rådmannens forslag til vedtak:

I medhold av § 6 i Forskrift om bruk av motorkjøretøy i utmark og på islagte vassdrag gis Kværner Verdal gis tillatelse til det nødvendig antall kjøreturer med ATV i samband med transport av inntil 3 bevegelsehemmede (navngitt med legeerklæringer til kommunen) til og fra arrangement ved gamle kongeveg den 8 juni 2013.

For traseen vises til innsendt kart, gjengitt i saksframlegget.

Vedlegg:

Ingen

Andre saksdokumenter (ikke vedlagt):

Søknad vedlagt kart /legeerklæringer

Saksopplysninger:

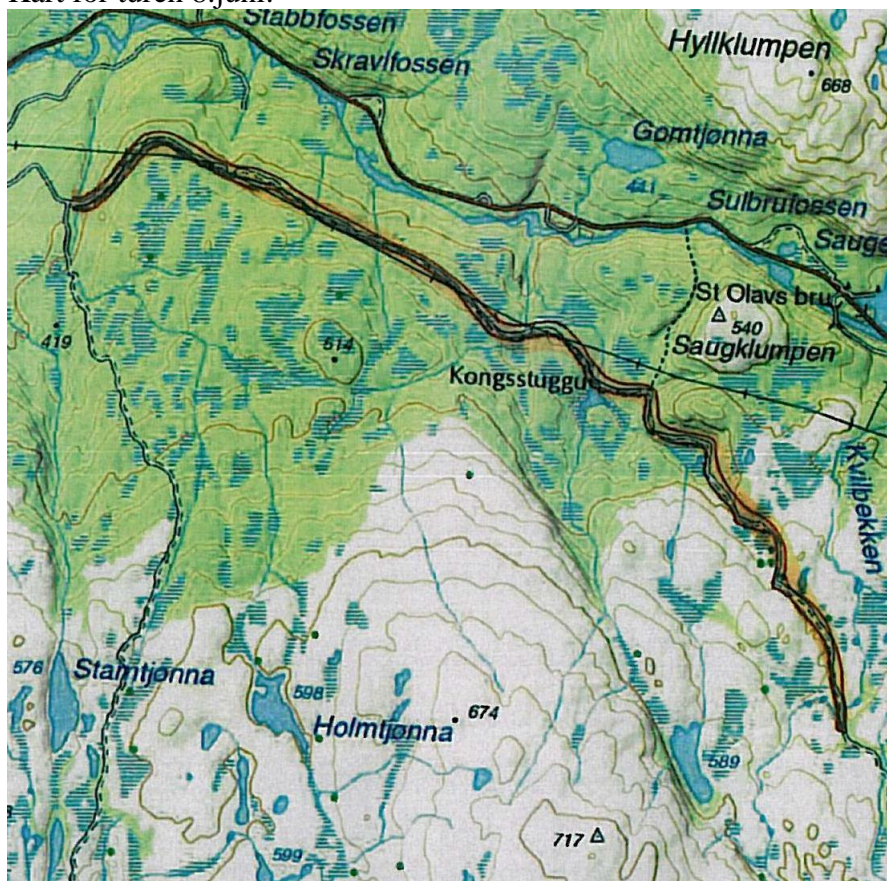
Det vises til søknad mottatt 12.2.13. Utdrag fra søknaden:

«Kværner Verdal er en aktiv IA-bedrift, som hvert år har en avdelingsvis sosial samling med alle ansatte. I fjor når samlingen skulle gjennomføres, ble det fra flere ansatte ytret ønske om å gå Gamle Kongeveg. Det ble ikke gjennomført da vi ikke fikk tid til å søke om kjøretillatelse, og vi ville ikke gjennomføre turen uten at alle våre ansatte fikk anledning til å delta. En sånn tur er ikke mulig for alle, ut fra ulike årsaker. Derfor søker vi for 3 personer, som har varig nedsatt funksjonsevne.

Vi søker om motorisert ferdsel med en ATV for å ta de nødvendige turer opp til en felles rasteplass (se vedlagt kart), hvor vi vil ha en samling rundt grillen med felles bespisning. Kjøreturen vil foregå etter Gamle Kongevei, og ikke ut i barmark som sådan. Av 95 ansatte, håper vi med denne tilretteleggingen at ca. 80 % blir med, hvorav minimum 3 har erklæring på behov for motorisert hjelp.»

Legeerklæringer foreligger/vil foreligge.

Kart for turen 8.juni:

Vurdering:

Saken blir å behandle etter § 6 i Forskrift om bruk av motorkjøretøy i utmark og på islagte vassdrag. For tillatelse ved særlig behov etter forskriftens § 6 så er bestemmelsen er streng. Følgende betingelser må være oppfylt for at tillatelse skal kunne gis:

- søkeren må påvise et særlig behov,
- behovet må ikke knytte seg til turkjøring,
- behovet må ikke kunne dekkes på annen måte, og
- behovet må vurderes mot mulige skader og ulemper ut fra målet om å redusere motorferdselen til et minimum.

Det må anses som et særlig behov at bevegelseshemmede arbeidstakere kan delta i et slikt arrangement, og det kan ikke betraktes som ordinær turkjøring. Gamle kongeveg er vesentlig mer bærekraftig enn kjøring i terrenget, og kjøreskadene vurderes å bli moderate/ubetydelige.

Videre er naturmangfoldlovens §§8-12 aktuelle for vurdering. Turen vil foregå i hekke- og yngletiden. Den vesentligste «forstyrrelsen» ligger i at ca 90 mennesker vil gå /oppholde seg der. ATV kjøringen som sådan vil neppe utgjøre vesensforskjell.